

Борімося за справедливість! Викриваймо зло - переможемо!

01-15

№8
(125)

ВІСНИК

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, юридичні консультації

ТРАВНЯ
2009 р.

МАЛОЗАЖИЩЕНІХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

«Багата кожна родина — буде багата наша Україна»

Ось уже вдруге публікуємо звернення до народу і анкету громадського активіста з Хмельницького, який широко піклується, переконуючи усіх, побороти всім народом безлад український, збудувати краще життя. Те, що минулого разу давали від редакції, даемо преамбулою, лейтмотивом і прелюдією до цього гарячого матеріалу, щоб роздмухати полум'я.

У Біблії сказано: «Помандруйте по вулицях, і розгляньтеся та розпізнайте, і на майданах його пошукайте: чи не знайдете там людини, чи нема там такого, що чинить за правом, що правди шукає, то Я їм пробачу!» (пророк Єремія глава 5 вірш 1), «Ми зраджували й говорили неправду на Господа, ... I правосуддя назад відступилося, а справедливість здалає стойти, бо на майдані спілкулася істина, правда ж не може прийти, і істина зникла, а той, хто від злого віходить, грабований... I це бачить Господь, і лихе в Його очах, що права нема! I Він бачив, що немає нікого, і дивувавсь, що немає заступника... Та рамено Його Йому допомогло...» (пророк Ісаїя глава 59 вірші 13-16).

На майдані всяка революція робилася і є серед них із щасливим кінцем для народу. Наприклад, в Чехії, США, Польщі саме так знайшли собі чабана, що після не став овець жерти. Хай і нам щастить.

Звернення до народу!

Пам'ятай, де б ти і з ким не був, що ти — українець! Україні потрібна твоя допомога, бо лише разом, ми — народ! Сила! А окрім, ми — ніщо! Це показала й помаранчева революція. Коли ми обирали Президента, у виборі, певне, помилилися, бо думали що справді займеться ділом, а в нього одні слова, слова, слова. Проте, з іншого боку ми переконалися, що гуртом ми сила і лише так з нами рахуються.

Дивитися на безлад в нашій рідній Україні душа болить. Кого ми тримаємо при владі? На наших очах, оці, всі скопом взяті, хто нами керує сьогодні, лише міняючись кріслами та портфелями, пограбували все наше величезне багатство, якщо якесь не вдалося пограбувати, то знищили: могутні заводи, й малі підприємства, з лікарень поробили пекло за гроши, перетворили навчальні заклади і навіть Церкви у бізнесструктури, все забрали загребущі руки своїх ворогів України. Ось земля тепер ними шматується. О Боже, як же, все це, душі нам шматує. Як можна було довести українця до того, щоб він свого м'яса, молока не мав? Добре тим мешканцям міст, котрі мають рідно у селах й є де взяти повноцінні продукти, хоч необхідне: картоплю, молоко і все інше, бо вже Українця, замість найситніших й найсмачніших ковбас, туалетним напером годують. Хто це зробив? Оці, хто правили і правлять, у кого без труда мільйони з мільярдами з'явилися. Ті у кого мільйони, і ті у кого мільярди — олігархи! Бо той багатьох бідних обдурив, а тому менше дісталося обдурити, але й він такий. Не подарує, попадешся — розшматує, втопче в гній. Це не українці, бо в них душ нема. Скільки заводів, підприємств в містах (тобто — робочих місць)? А ферм по селах? — В багатьох по 10 й більше було, знову ж роботи скільки — і де те все? Де обладнання, устаткування із заводів, де техніка колгоспна? Скажіть, чи ж це не наше? А ми ж, отих, хто найкраще грабує, обирали ще й до влади. Чому би ці уряди, Президентів й до в'язниці не віддали? Чому не витясти усе награбоване, та людям роздати? У розвиток України вкласти?... Оце, якого, їдять тепер наші діти туалетний папір тонами в ковбасах. Але щоб й таке купити, то треба в котрійсь Туреччині, Німеччині заробити, іхнім робітникам-пенсіонерам (вибачайте за гірку правду) зад підтираючи. А ми ж не лише Союз — півсвіту годували, робочих рук не вистачало. А зараз, села занепали, дякії й пропали,

усі, хто міг, з села вже від безробіття повіткали, від найкращої землі, залишилися самі пенсіонери. Й аж плаче та земля, що на неї кращої нема, а нас — оцім... годують. А у місті? — Купив би пельмені, так страшно ж їсти, бо по телевізору показали, як в Україну тухле м'ясо завезли, і як до фаршу вмішують оте, що тхне, показують, то чи ж не у ці пельмені його поклали? Ми усе чекали, ось-ось попустить, — засіють хоч травою, й вже худобі буде їсти, а там, гляди і м'ясо з'явиться, своє, звичне, повноцінне, екологічно чисте, без всякої зарази. Так хіба ж діждешся? Не вигідно їм це, бо буде менше безробітних, і треба буде цінувати своїх робітників. А їм це не вигідно, бо вже не вкажуть на ворота. Скільки барахла захватять з-за кордону, чому ж його у нас не виробляти якісно? Пан Яворівський кричить, що люди ледаці, не хотять біля землі робити. А чим її обробити? Хіба лопатами бляшаними обробиш, що гнететься ледь землі торкнеться? Чи в чоботах, що з вигляду наче кирзові, а у воді — слояться, як папір пресованій?

Кому ви, правителі, наші підприємства й землі наші віддали? Тим, хто купу хабара дав, а він на нас — буде робити? А нам й кредиту не взяти, бо в банках здеруть три шкури. Нам кризу дали щоб нас чавила, а банки на цьому капіталі нарощують та їх ще й спасають — помагають. Справжні багаті українці, як Терещенко наприклад, не називали народ бидлом, козлами, а помогали, а наші, дивляться, як шахтарі ідуть з життя не попрощавшись з сім'єю, гинуть у шахтах, а нам по телебаченню розповідають, коли аварія на шахті ім. Засядько була, що уряд виділив 5 мільярдів гривень на забезпечення техніки безпеки робочих місць шахтарів, та ті мільярди до шахтарів не дійшли. І скільки кажуть про таке мародерство, а що, когось засудили? І знову ж, хіба не по совісті було би посадити тих, хто там править? Але хто це зробить, — якщо підлі пралять нами скрізь! Там напевне власник є (чи державний, чи приватний, чи інший, але ж є) і гроші з шахти собі в кишеню кладе, а платила ж держава (люди праці), та не платила шахтарям, а з шахраями поділились. Знову ж, в Алчевську, чую, уряд виділив 19 мільйонів гривень, на ремонт (серед зими, — як не в людей) теплотраси, а через пару місяців оприлюднили, що з них вже 30% (тобто — 6000000!) вкрали. А скільки ж крадуть, як оцініш мільйонів, по нашій Україні? І всі партії мовчать, а чому? — Звідти, пев-

не, беруть щоб нас дурити — на майдан возити, інші партійні-шкурні проблеми вирішувати, та розвивати бізнеси свої. Бо всі причетні до злодійства. У цім ділі єдині, — моноліт! Лише, коли щось народу треба зробити для покращення життя, то вони у різних партіях і сваряться вже вісімнадцять років, наче справді хочуть щось краще зробити. То невже ми не можемо без них об'єднатися? Щоб справді зробить нашим дітям, внукам справедливішим суспільство і цим покращити життя, то й нам в цім радість буде. Щоб не було у владі шахраїв, ми повинні послати туди своїх, народу відданіх, дочок і синів. Чи може ви й їм недовірюєте, то гріш ціна вам у базарний день.

На майдані коло Церкви Революція іде

«Хай чабан, — усі гукнули За отамана буде!»

Розповсюджуйте, це Звернення до народу і Анкету, розмножуйте на ксерокопії, хто скільки зможе і роздайте своїм рідним, друзям і знайомим. Анкети чисті залиште щоб іншим передати, а одну (як можете, то й більше) заповнену відправте за адресою вказаною в анкеті.

І пам'ятайте, що Ви самі зможете зробити ваше життя кращим, лише Ви зациклені збудувати кращим життя в Україні дітям, внукам і взагалі майбутнє України. Рішайтесь до кращого життя, поможіть ненці Україні знайти Правду, не дайте її загинути, бо тут жити нашим нащадкам.

Громадська організація «Багата кожна родина — буде багата наша Україна»

Анкета

Прізвище, ім'я по-батькові:

Рік народження: _____ адреса проживання _____

Спеціальність: _____

Вид діяльності: _____

Номер телефону домашній: _____ мобільний: _____

Ідентифікаційний номер (або номер паспорта): _____

1) Чи хотіли би Ви змінити на краще життя в Україні для всього народу і своїх дітей? _____

2) Чи вірите Ви в те, що хтось з нинішніх керівників, котрі вже вісімнадцять рік обіцяють: «завтра вже буде краще», щось зроблять для народу і покращати життя?

3) Чи згодні Ви з тим, що треба заборонити політичні партії, котрі заплямували себе антинародною діяльністю?

4) Чи згодні Ви з тим, що вже прийшла пора розпустити цю Верховну Раду та провести розслідування політичної та комерційної діяльності депутатів? Яким чином все народне майно опинилось в їхніх руках?

5) Скорі вибори Президента, чи хочете Ви, щоб хтось з цих олігархів став нашим Президентом і життя народу знову почалось поневірянням у пошуках кращого життя за кордоном? Чого ми не можемо зробити його на Україні кращим, ніж за кордоном?

6) З часом громадська організація в співпраці з місцевим самоврядуванням стануть основою громадянського суспільства. Тобто того суспільства, яке стоїть на сторожі прав кожного громадянина України. Отже, чи згодні Ви вступити в громадську організацію «Багата кожна родина — буде багата наша Україна», або підтримати її, щоб з часом перетворити її в одну з найкрупніших партій України, котра буде захищати всіх чесних громадян від свавілля чиновників і олігархів?

7) Чи бажаєте Ви, щоб чиновники в парламенті і державних установах справді прагнули до того, щоб покращити життя свого народу? Наші чиновники вже не мають звідки поповнювати держбюджет, то починають тиснути на малий та середній бізнес, при цьому великий бізнес залишили без змін. Бо це бізнес тих безсовісних, котрі стоять при владі сьогодні і з кожним роком збагачуються в декілька разів. Ми повинні серед тих, кого знаємо, відірати вірних народу — найчесніших, для того, щоб вони працювали в парламенті і держустановах чесно для народу, щоб нам закордонних віходів не возили, щоб наша Україна процвітала, відродились ферми в селах, заводи в містах, щоб люди мали роботу, їли справжнє м'ясо, молоко... споживали й насолоджувалися усіма благами, якими щедро Бог наділив Україну. Чи згодні Ви з цим?

Лемешук Григорій Васильович, м. Хмельницький, 29000,
моб. тел. +38(067) 192-25-43 Постамт до запитання

Від редакції. Тримтіть, нечесні владодержці! Ми прийдемо знову на Майдан! Та не належатиме він більше кольоровим крикунам, бо не будемо зважати на кольори та маскаради.

Не раз обдуруений народ, вже, не стане помилок повторятися, а буде, в справді свої руки, владу брати.

ЛУПАЙМО СЮ СКАЛУ!

Народе український! Скала брехні перед тобою.

Ось, втопитися у ній, загроза клятая нависла.

То ж, берімося за кайло та Демократії рукою,

Биймо, обухом й вістрям, скалу триклятую, щоб трісла!

Небійсь, народе, брехні — величини скали тієї,

Подолає ж бо її, й крапля Правди однієї!

Гуртом Лупімо згубну. Її знищення, таке просте, —

Вдар Правдою паскудну — вбий неправду,

І Правда оживе!

Галузь охорони здоров'я в Україні перебуває в жахливому стані. Декларована Конституцією безоплатна медицина — порожні слова. Прийшовши до звичайної поліклініки на здачу аналізів, на дверях лабораторії зазвичай висить напис «Із собою мати спирт і вату або 50 коп.». Під час лікування в лікарні слід оплатити всі ліки, процедури, аналізи, і це не враховуючи «подяки» лікарям. Взагалі, чи треба когось переконувати, що медицина в Україні вже давно не безоплатна? А тут ще й уряд видає розпорядження, яким практично перекладає фінансове забезпечення лікарень на плечі пацієнтів, до того ж дозволяє лікарням здавати приміщення і обладнання в оренду приватним клінікам. Наше щастя, що нещастя помогло — що Президент з прем'єром між собою гризується. в Секретаріаті Президента вчасно помітили цей документ. Президент України 30 квітня 2009 року з мотивом невідповідності Конституції України своїм указом за номером 284 зупинив дію розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2009 року № 420-р «Про деякі заходи щодо поліпшення медичного обслуговування громадян». Судачи з назви розпорядження прем'єра можна подумати, що то уряд збирається збільшити фінансування галузі охорони здоров'я, а насправді (заглянувші в суть), видно що він хоче отримати ці кошти від самих громадян.

Пунктом 1 свого розпорядження Кабінет Міністрів України погодився з пропозицією Міністерства охорони здоров'я України щодо надання державним та комунальним закладам охорони здоров'я «права за власним бажанням громадян, які проходять лікування», на забезпечення за відповідну плату виділення ліжко-місця підвищеної комфорності та персонального доглядачника, створення належних соціально-побутових умов».

Зазначене не відповідає статті 49 Конституції України, за якою у державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно. Це одне з основних конституційних прав громадян — права на охорону здоров'я, медичну допомогу, доступне для всіх медичне обслуговування, що гарантується державою. Чи ж цього Юлія Володимирівна не знає? Як же прем'єр і керівник блоку партії, хоче, щоб у державі діяв закон, коли вона привселюдно так плює на Конституцію України? Що за термінологія: « права за власним бажанням громадян», «за відповідну плату»? Чий кишені призначена ця плата? А де поділись інтереси народу, який добивався нової Конституції, нових порядків? Де обіцянки передвиборчі? Для чого з нас податки брати, якщо ще раз платити?

Запроваджуючи надання медичної до-

НАРОДНА ЧАША ПЕРЕПОВНЕНА «ЛЮБОВ'Ю» ПРЕМ'ЄРА ЮЛІЇ ТИМОШЕНКО

помоги за відповідну плату, Кабінет Міністрів України фактично поставив одержання громадянами життєво необхідної медичної допомоги у залежність від їх фінансових можливостей, чим порушив і положення статті 24 Конституції України, за якою громадяні мають рівні конституційні права та є рівними перед законом, не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками, зокрема, майнового стану.

Якби антиконституційне розпорядження кабінету міністрів вступило у дію, то було б так, що хворий, який не має можливості сплатити «відповідну плату» ніколи не дочекається «створення належних соціально-побутових умов». Та й де це було видно, щоб хвора людина платила гроші за місце у палаті, хай навіть з країшими умовами, за власним бажанням? Очевидна загроза того, що лікарі могли б скласти прейскурант на перебування в лікарні на стаціонарному лікуванні, а в такому випадку мало імуща людина просто була б приречена на страждання від хвороби, а можливо й смерть.

Далі, у тому ж пункті розпорядження, йдеться про те, що викликає найбільше занепокоєння, адже кабмін дав добро на «проведення на замовлення хворих громадян за відповідну плату за межами закладів охорони здоров'я консультування, діагностування, лікування, забору біологічного та іншого спеціалізованого обладнання і приміщеній стороннім закладам охорони здоров'я та іншим суб'єктам господарювання в тому разі, коли такі заклади (суб'єкти) мають ліцензію (свідоцтво, дозвіл, атестат) на право проведення медичного обслуговування населення або провадження певного виду діяльності. При цьому обладнання і приміщення, які використовуються для лікування хворих, що потребують екстремальної медичної допомоги, не можуть надаватися в оренду». У цьому пункті явно закладена вимога олігархів (що підтримують потрібних уряду політиків на виборах) шматувати майно міністерства (тобто, поки що — наше). Адже діючими законами «прихватизації» матеріальна база державних лікувальних закладів може переїти в приватну власність, спочатку на правах оренди, а потім і остаточно.

І що це за система? Державний службовець-лікар отримує від держави з (помітків громадян) зарплату, і з того ж громадянина ще раз шкуру здирає?

Поясніть, не в інтересах медпрацівників, а в інтересах пацієнтів, чи зменьшить податки нам, чи ще щось придумайте, щоб не за наш рахунок проблеми медицини вирішувати. Чим ми гірші, чи нам більше платити?

Міністерство охорони здоров'я вирішило на цьому не зупинятись, а кабмін підтримав антиконституційну пропозицію. У Розпорядженні далі йдеться:

«Дозволити державним та комунальним закладам охорони здоров'я у порядку, визначеному МОЗ, органами, уповноваженими Верховою Радою Автономної Республіки Крим, і органами місцевого самоврядування (щодо майна, яке перебуває в комунальній власності), для забезпечення медичного обслуговування громадян відповідно до пункту 1 цього розпорядження надавати в оренду для використання поза робочим часом, який визначається в установленому порядку, медичного, діагностичного, лабораторного та іншого спеціалізованого обладнання і приміщеній стороннім закладам охорони здоров'я та іншим суб'єктам господарювання в тому разі, коли такі заклади (суб'єкти) мають ліцензію (свідоцтво, дозвіл, атестат) на право проведення медичного обслуговування населення або провадження певного виду діяльності. При цьому обладнання і приміщення, які використовуються для лікування хворих, що потребують екстремальної медичної допомоги, не можуть надаватися в оренду». У цьому пункті явно закладена вимога олігархів (що підтримують потрібних уряду політиків на виборах) шматувати майно міністерства (тобто, поки що — наше). Адже діючими законами «прихватизації» матеріальна база державних лікувальних закладів може переїти в приватну власність, спочатку на правах оренди, а потім і остаточно.

У зв'язку з усім вищезазначенім та відповідно до своїх повноважень і обов'язків Президент подав звернення до Конституційного Суду України для вирішення питання про конституційність названого акта Кабінету Міністрів України, на даний час не опублікованого. Будемо сподіватись, що суд справедливо визнає розпорядження кабміну таким, що суперечить Конституції і пору-

шує право громадянина України на безкоштовну медицину.

Сергей Полоневич

Від редакції. Для тих, хто вважає, що автор перебільшив щодо: «Як же прем'єр і керівник блоку партій, хоче, щоб у державі діяв закон, коли вона привселюдно так плює на Конституцію України?», додамо дещо нам відомого, а ви вже судіть, як вам совість підкаже. Прем'єр-міністр (вона ж керівник блоку доволі публічних партій) забула щонайменше ще декілька важливих статей Конституції: (у преамбулі) — «дбаючи про забезпечення прав і свобод людини та гідних умов її життя», «інагуручи розвивати і змінювати демократичну, соціальну, правову державу, усвідомлюючи відповідальність перед Богом, власною совістю, попредніми, нинішніми та прийдешніми поколіннями», у статті 3. — «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави», у статті 8 — «Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Норми Конституції України є нормами прямої дії», у статті 19 — «Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у способі, що передбачені Конституцією та законами України.», у статті 21 — «Усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є незадрочуваними та непорушними.», у статті 22 — «Конституційні права і свободи гарантується і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод», у статті 64 — «Конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.», у статті 68 — «**Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.**».

Певне, за таких обставин, треба у прокурора запитати: скільки коштуватиме прем'єру замах на конституційний лад?

Та для цього, то й прокурора нема. Господи! Будь Ти ім суддею.

Діти заробітчан страждають

Наше покоління, которое народилося і виросло у Незалежній Україні, не хворіє націоналізмом. Ідеологія патріотизму на сьогодні просто відсутня, як і культура. Завдячуємо родинній свідомості та правді наших дідів, ми історично ствердилися як покоління волелобів і сміливих людей. Однак такого болю, як виїзд за кордон наших матерів, не завдала жодна із воєн, які нівечили нашу Україну. Це пряме посягання на святе - на Родину.

Ми готові стати на захист нашої держави, поповнити ряди воїнів-захисників. Але чому ми не спроможні захистити своїх матерів від безголової влади??!

Все, що склалося у нашій молодії незалежній державі, я не збираюся ні аналізувати, ні засуджувати. Це закономірний процес у кризовій ситуації. Єдине мені, хочеться звернутися до своїх ровесників: «Повертайте маму додому. Особливо хлопці, сини. Ми стаємо чоловіками, і не дозволяймо собі, щоб нас утримували матері. Заробляти повинні ми.»

По правді, Батьківщина там, де батьки. І весь патріотизм, націоналізм, та вся ідеологія - це Родина, місця, здоров'я українська РОДИНА.

В школі таких дітей класифікують то на «соціальних сиріт», то «неповноцінні сім'ї», «діти заробітчан». Я хочу бути собою. Хочу, щоб ніхто не знав такої ранньої розлуки з батьками. Щоб не обкрадали, наше дитинство і ми не дорослиши не по віку. І якщо у вас є змога говорити відкрито скажіть, що це злочин, обездолювати дітей.

**Петро (м. Івано-Франківськ)
“Діти заробітчан про себе”**

Звернення Служби безпеки України

до громадян

мельними відносинами, нецільовим використанням бюджетних коштів, повідомленнями за номером “телефону довіри” Управління СБ України у Хмельницькій області (22) 65-12-57, або ж у відділі в м. Нетішині УСБУ за номером (248) 3-32-32. Крім того, щопонеділка, середи та п'ятниці (10.00-12.00) у приміщенні відділу в м. Нетішині за адресою: м. Нетішин, вул. Набережна, 31, буде здійснюватися прийом громадян з питань доброчесності представників органів державної влади та місцевого самоврядування. Кваліфіковані спеціалісти чекатимуть на ваші звернення, інформація, яка надійде, буде обов'язково перевірена. За результатами перевірки згідно з чинним законодавством будуть прийняті відповідні рішення.

Ми розраховуємо на вашу допомогу. Оскільки у викоріненні підібних фактів мають бути зацікавлені всі жителі області. Анонімність та конфіденційність гарантуються!

добра справа не стала черговою кампанією

маєї про особу заявитика, але за вашим бажанням можемо підтримати ваше звернення опублікуванням у газеті фактів про неправомірні дії посадовців, що само по собі вже буде гарантією вашої безпеки у тому, що за цю інформацію вас ніхто не буде переслідувати. Також з вашого дозволу ми здійснюватимемо громадський контроль діяльності СБУ щодо реагування на ваше звернення. Активний контроль громадськостю антикорупційних заходів правоохоронних органів стане запорукою чесної роботи СБУ.

Гарантуюмо нерозголошення інформації про самого заявитика. Дасть Бог, повернеться до сталінізму не буде, щоб далі носити в собі ту інформацію, за яку Бог гріха припише та власна совість мучить. То ж, якщо ви стали жертвою чи свідком владних зловживань чи корупційних маїнців, то у випадку, коли вважаєте за потрібне себе застрахувати чи маєте сумнів у щирості співробітників СБУ, але якщо довіряєте нам, то разом із зверненням до місцевого УСБУ порайтайте копію заяви до редакції газети.

СУДДЯ ХАЙ БУДЕ ТОЙ, ХТО НЕ БОЇТЬСЯ ТАКОГО Ж СУДУ НАД СОБОЮ

У земнім житті найжорстокіші покари завжди чекали тих українців, хто проявляв будь-який спротив владі.

Довго і багато вікова окупація українців привела до того, що вони, з одвічних бунтарів, стали смирені й впокорені.

І у Духовнім житті, Бог кліче впокоритися Йому, бути смиренним перед Ним, не судити, не гніватися... навіть бути покірливими один до одного.

Ось цей комплекс впливу (земного і Небесного) вчинив так, що українці стали такими.

Чи ж відповідає справді це Божому промислу (задуму, творенню - від слова мислити)? — Ні! Бог каже: противтеся дияволу і втече він від Вас; ненавидьте зло; не будьте переможені злом, але перемагайте зло добром; гнівайтесь, але не грішіть; не суди не будеш судимий, бо яким судом судите ви, таким судом будите судити вас...

Хто ці, хто судитиме нас по Божому, коли ми згрішили судивши інших?

На перший погляд, що вимоги впокоритися, наче все зійшлося. Але ж, чи виконується при цьому ота частина Христової Євангелії, котра вимагає судити (того, хто судив - тим судом яким судив він)?

Написано, що святі судитимуть світ. А де вони? Де ті, хто вміють гніватися на мене (навіть карати мене, бо ж як треба мене грішника судити, то й треба покарати) і при цьому не грішити - ненавідячи зло мое, судити мене тим судом, яким я когось засудив? І при цьому любити мене, навіть тоді, коли я ворог. І тут мається на увазі не той лише суд, що у судовій залі, а й суд повсякденного мого життя. Коли я на когось сказав погано, не бувши сам кращим. Коли я на когось покарав невинного. Так-так. Не знайдете у Біблії, що винного не треба карати. Нема такого застереження. Навіть у прикладі, коли до Христа привели, зловлену у перелобі перелюбницю, Він не каже не судити, а каже (тим, хто сам без гріха) кинути (тобто судити) в неї каменем.

То хіба осудив би Христос когось, після того,

НЕ ВИСТАЧАЄ СВЯТИМ ЖИВОГО БОГА

Безбожні оці, що називаються святі, А на біду, що в світі є, — ім наплювати. Навчилися у Бога про благо благати Й, своїм тлінням гнилим, мучать Бога й людей: Христом стояти в Правді, не навчають дітей. Хто в світі рушії? — Нажаль нема їх в Церкви. Вони у катівнях політ'язнями сидять, Років по багато — так сімнадцять - двадцять п'ять, Не за грабіж, чи злодійство їх засадили, — Не вступились неправді, колін не схилили. І нічим вандали їхній дух не зламали! Лицарів (катуваннями гнути втомились) — Що свята Справедливість мамою назвали Й Богу вдячні були в тій землі де вродились. Святих вбивають, — як Христа їх розпинають, Бо, як Бог стійкі, вони — не мовчать неправді! А - ті? — Мовчать, та після першими співають, Загиблих славлять, і цим, лицемірством, раді. Щоб лицемірство їхнє, свистом не зустріли Та Стус Василь щоб віршами не прогнав, Пам'ятника славлять, щоб ми не зрозуміли, Як — менш Бога знат, та чорту душу не продав!

* * *

Люди! Люди — швидше Бога пізнавайте, Женіть з Церков "спасених" лицемірів Та вірних Богу, на трон Давидів, висуваите, Щоб не лише народ — Сам Бог йому повірив! Освячення своє з оцього починайте, За всіх, якщо не можете Христів нести хрест, То хоч святе, як в Василя, не зневажайте, Й йдучи, як на ГОЛГОФУ, — візьміть хоч Еверест І тим, Всевишнього, у собі оживляйте!

НАСИТИТЬСЯ ЧИНЕННЯМ ДОБРА

З'явилася в мені думка ця:
Требастати Бога гідним!
Замінімо пишні свята
Днями Турботи про бідних!

Й святым стане, не пусте
Базікняній гуляння,
А таке для всіх просте:
Про бідних піклування!

І насититься більше ті:
Не оті, хто більше має,
У кого щастя в животі,
Хто від серця відриває,

А хто біду людську знає:
Якщо й трошки істі має,
Не себе вперед спасає,
Дасть — хай інший ковтає!

Й Щирість побачать велику
(Люди її так голодні)
Та й Добротою, Владики,
Стануть серця добрих повні!

що Він сказав, якби знайшовся там один не грішний чоловік і кинув каменем у грішницю?

— Ні!

Шо милість вище за суд — це так. Ale ж, перше це суд. Отже, милувати добре, ale як милувати того, хто не кається у вчиненому? То ж, свята людина, яка береться судити грішника, добре чинить, якщо вона судить про те, у чому сама справді свята (нема в неї колоди, ні скалки в оці — бо вийняла вперед собі, як Бог наказав). Така людина й спроможна простити навіть тих, хто не кається, грішить через дикий розум. Скільки вовка не бий, ласкавішим не стане, а от ласкою-милістю змалку, і вовк за товариша виросте. То, що ж чекати коли з дикого стане свійським чи святым? — Ні, бо на такого ж потрапить й повбивають один одного. Без суду, певне, не обйтися, ale людина, яка судить грішника, повинна бути такою чистою, щоб її суд не міг повернутися на неї (написано: святий судить все, а його ніхто не може судити). Як же це, якщо я суджу того що крав, а сам теж крадій, то хіба я буду неосудний? Осудний! Мене судитимуть так, як я судив. Ale чому я не боюся судити? Якщо судя ніколи не крав і для судді красти гайдко, то хіба судді може бути страшно, що його осудять так, як судить він того, хто краде? — Ні! Ale, якби я вкрав після того, як судив іншого, то хіба не справедливо засудити й мене? — Справедливо!

I коли суддя судить отак по-Божому, то хіба це він судить? — Ні, судить Бог, бо чиниться суд не у гніві людськім, а чітко по слову Божому: за яким законом ти судив — таким й тебе осуджено. Ось чому ми знаємо, що — Бог суддя (бо суд відбувається і стається за Його Словом) і знаємо, що Христос запитує: хто Мене поставив вам суддею чи подільником?

To ж, якщо хочемо бути не осудженими, то не "не судімо", а — не грішімо! Якщо ж грішимо, ale хочемо мати справедливий суд — маймо святих суддів!

**Судив, за Словом Божим,
Анатолій Войтко**

НЕНАВИДЬТЕ ЗЛО

(на зло не гнівається лиши сатана,
а людина побожна — повинна!)

Пасивні, у вірі дієвій для Тебе, правосуддя не чинять, — бо їм не треба. Зляться на біду, — забувають право Твоє: карати всіх, хто плоду добра не дає. A сатана, — лиши з добрих насміхається, чинить зло — покинуть не збирається. O Боже, Боже — як я Тебе кохаю, бо лиши від Тебе Боже спасіння маю. Круг мене одні лицеміри, ласуни, злі обмовники, запроданці брехуни, Духом блудники, для добра неактивні, в злі агресивні, лінівці, несумірні, Наклепники, лякліві, неправосудні, підлі, матюгальники, користолюбні, Пихаті, заздрісні, жадібні, нахабні, п'янці, гулья, шахрай, захланні, Бундочні, зануди, хапуги, дратуни, не доброчинні, безсовісні, гордуни, Несправедливі, хабарники, крадії, немилосерді, насмішники, лихварі, Неправдиві, не ласкаві, грабіжники, здирники, марнотини, підлізники, Зрадники, підбурювачі, обмовники, безстыдні, утискувачі, гвалтівники, Неучастні, глухі до чужої біди... Господи! — Від кожного з них, Твій люд, спаси. Нема ж бо й одного, кого б розгнівило це зло, а мені давно остоғидло воно. Люди! Якщо йому не спротивлятися, — Добра повік нам не діждатися. Давно, давно ненавиджу я зло, бо і Господь — Христос зневидів його. Собі колоду вийму з ока (дай же сили) й судитиму з святыми, — щоб мене судили!

**ІТТ. Шепетівка. Ніч з 05 на 06. 10. 2008 р.
За добро засуджений — Анатолій Войтко**

Й ХТО НЕ ВІРТЬ — ВОСКРЕСНУТИ ХОЧЕ

Воскреснути так, як Христос, кожен, після смерти, хоче! Та не кожен за Христом на Голгофу хрест волоче. Воскреснуть після смерти й ті, хто все життя прогуляв, Бідних грабував відверто, — страх перед Богом відхилив, Й ті, хто все життя молився, жодного свята не минав, Постив ревно і хрестився, милість бідним подавав, Й хто неправді не вступився, не гнув хребта, не гнув колін, Вмер чистішим, як вродився, бо зло зневидів, як Він! Всяку правду полюбив, Любов'ю більше за життя, Й його за Правду світ убив — вирвав душу з небуття! Воскреснуть всі — хто куди?! Хто за Христом хреста допер, Певне, що й за Христом піде: де Христос, там й він тепер! Й хто молився, постив, хрестився, в Бога милости добився, До пекла він не опустився, десь на Небі опинився! I той, хто тут нажився, від Бога взяв чого хотів — з сатаною збагатився, то й подався до чортів!

ДО ІЩИХ УКРАЇНЦІВ В ГОСПОДІ

Господь створив і творить нас творцями добра!

Поєднаймося, віддані цьому творінню, хай в нас буде досить сили Духу: виявляти прогріх і гріх і стояти проти гріха аж до крові, як святе письмо велить! Хай множаться і перемагають наші бажання, і вміння, і сила її розум широ каятися в провинях, бути непохитними в праві і в правді, розсуджувати вдову й сироту, стійкими проти гріха і проти спокусу випробуваннях, особливо любити і виявляти близького, хай пропадуть дурні звички, хай, у любові і терпеливості Божій, зростає наша ненависть до зла: до брехні і марноти, до непевності, до розпачі, до страху не перед Богом; ale хай будуються, будують і створюють нас у Дусі Божій кожне наше слово і всяка справа, думки і відчуття, щоб ми вміли, могли і чинили справді Божі: право, правду, правосуддя — дорогу справедливості!

Хай благословить Бог кожний день для всіх, хто з Його милості вартий прагнення творитися, пізнавати науку: перемагати зло добром, ставати лагідними, милосердими і благодатними добротворцями, миротворцями, але так, щоб безбожний не міг перемагати праведних.

Bo Ім'я Отця і Сина i Святого Духа, ХАЙ ТАК БУДЕ!

*** Не можливо добром прижитися в злому середовищі, тому зусилля потрібні на перебудову середовища, на очищення його від зла, ale Божими мірками: будуючи праведного та обставини, за яких би праведний не був переможеним безбожним. Лише у такій діючій вірі, де виявлятиметься грішник, а святий освячуватиметься, приспішиться Царство Боже!

СВЯТИМИ СТАВАЙТЕ (1П1:16; Фп.2:5-6;)

Марне моляться ті, хто зло від добра не відділяє.

Молитви золоті не живі, як в них зло не вмирає.

"Святий судить все", — нам Бог благовістив милостиво.

Ta цей святий, що в нас живе, як ми — просить милостиню.

Боже, що ж то таке? De його того святого взяти?

Це ж прохання палке, ладен кожен молити, благати.

Вже люди надію на Тебе Всевишнього складають.

Вірять, радіють, краще життя, мир нам обіцяють...

— Немає й не буде вам миру, бо недобрі люди.

Бо правда вас нуде, бо одні пристосовані всюди.

Вас ніяк не пеche, горю людському підставить плече.

З вас добро не тече, як зло ви бачите, то мовчите.

Добрих Слів немає, хоч й дитина з голоду вмирає,

Совіті немає, відчуття — серця немає:

Псам хліб віддаєте, підлесно багатому даете

Й побожних вдаєте, — голодного, ситим пском, цукуєте.

Начальник в вас то бог, бо його від більше боїться.

(За нього, то й би здох). Nad вірними правді — сміється.

На брата покаже — ви його не думаючи з'їсте,

Наче для вас Боже: — вступитись за брата, пусте.

Холуями стали ви, й служите щоденно не Богу,

Живота напали — й жикуете на широку ногу.

A молитесь Йому. Bo знаєте, що всі в Його руках.

Любите ж сатану. Позбутися благ його, для вас, то жах.

Чого ж ви хочете? Zвідкіля Святій Ti візьмуться?

Себе ж морочете! Bo Анголи свяti в небі б'ються,

Za нас турбуються, прагнуть добротворцями зробити,

Щораз силкуються Dобротворчість в душі нам вселити.

A ми? —

СВІТ ЗРОЗУМІВ, ЩО ВИДУМУВАТИ ЕНЕРГІЮ – НЕБЕЗПЕЧНО, І ЗМАГАЄТЬСЯ ЗА ШВИДКЕ ОСВОЄННЯ ТОГО, ЩО БОГ ДАЄ БЕЗ МИРИ

Перша в світі вітроелектростанція – споруджена в Криму в 1931 році

Нині найбільш швидкими темпами розвивається сонячна енергетика: в 2007 році приріст виробництва склав 50% і досяг 7.7 гігават. І це найбільше джерело абсолютно безплатної енергії, яку лише треба навчитися дешево використовувати. Однак найбільшим джерелом «зеленої» електроенергії, використовуваної вже, є енергія вітру. У 2007 році обсяг її виробництва збільшився на 28% у порівнянні з 2006 роком і досяг 95 гігават.

Вітроенергетика - екологічно чистий, рентабельний, спосіб здобуття енергії, що використовує невичерпне джерело енергії – вітер. Це один з найперспективніших напрямів в розвитку альтернативної енергетики. Це й один з видів розумного добування альтернативної енергії, використовуючи вітрогенератор (вітряк).

Перша в світі вітроелектростанція споруджена в Криму в 1931 році. Її потужність складала 110 кВт. Вона пропрацювала до 1941 року. Разом з цим широко використовувалися невеликі **вітрогенератори**, потужністю до декількох кіловат. Річне виробництво вітродвигунів потужністю до 5 кВт на Херсонському заводі сільськогосподарських машин досягало 2 тисяч в рік. Взагалі ж в 30-х роках розвитку вітроенергетики в Радянському Союзі приділялася значна увага, досліджувалися і розроблялися нові типи вітродвигунів. Але в 40-х роках з'явилася на нашу біду атомна енергія. А гонка озброєння спонукала до її жахливо поспішного розвитку і не дала, до початку її застосування у мирних цілях, зробити її безпечною. В 1954 році під Москвою побудована перша в світі атомна

електростанція. Щоб прикрити жах людства, від використання абсолютно не вивченій небезпеки, розкрути-

тично не обмеженої можливості красти мільярди під час його будівництва, експлуатації, а тепер, ще й на

фіктивних пошуках варіантів ліквідації його наслідків. Тому, навіть катастрофа цих нелюдів не зупиняє. Але наслідки катастрофи продовжуються і як не намагаються приховати їх походження, списуючи причини вимирання людів, флори і фауни на

загвідно (навіть що хрущі дуби поз'їдали) у людства появляється не так розумінням (бо ж інформації про всі можливості зла, цього невидимого і невідчутного фізично вбивці, не давали і не дають) як відчуттям душою від спостереження явної брехні про безпеку атомної енергетики, на тлі правди про небезпеку її, що з часом все нарощує. Одночасно нарощує енергетична криза, цим їх штовхнув Бог людство до розуму. Зростає статус вітроенергетики в світі як екологічно чистого джерела енергії. І в занепадаючому Радянському Союзі

поновилися роботи над створенням ефективних вітрогенераторів потужністю 30, 60, 100, 250, 1000 і навіть 1500 кВт. Саме у 1986 році під Києвом споруджена перша експериментальна ВЕС потужністю 160 кВт. У 90-х роках планувалося будівництво ряду вітроелектростанцій поблизу Ленінграда (25 мВт), в Казахстані (15 мВт), Криму (12,5 мВт), Дагестані (6 мВт), однак після розвалу СРСР ці плани не реалізувалися, бо гонка розтягування його, знову затянула очі. Але світ рухається у цім напрямку, тож після пограбування усього, згадали про вітер.Хоч середньорічна швидкість вітру в приземному шарі на території України досить низька – 4,3 м/с, а **багато вітрогенераторів починають виробляти промисловий струм починаючи з швидкості вітру 5 м/с, та якщо враховувати, що вони можуть використовувати енергію вітру до висоти 50 м (з висотою від поверхні швидкість вітру зростає), то енергетичний потенціал на території України складає гіганську величину - 330 млрд. кВт і перевищує встановлену потужність електростанцій України в 6 тисяч разів. Зрозуміло, ніхто не допускає думки про спроможність його цілковитого використання, та все одно ця величина вражає.**

А спонукання обставинами до її розвитку, розробка і спорудження **новітніх вітрогенераторів** приведе до того, що вітрову енергію ми вважатимемо не альтернативою, а звичною.

**Підготував: Богдан Пшеничний
Тут і в наступних статтях використано Інтернет-джерела**

ли, по радянські, ейфорію нових можливостей нової енергії, а про використання енергії вітру забули на 40 років.

Так атомна енергетика потихеньку годувала людство радіацією та збройні сили серовиною для атомної гонки. Але навіть шило в мішку не сховаєш. В кінці 80-х років, дякуючи Чорнобильській катастрофі, людство побачило смертоносне для світу обличчя атому. Проте цей монстр, як справжній дарунок диявола, є потужним спокусником безбожних і безсовісних людей наживи від фак-

таєння (навіть що хрущі дуби поз'їдали) у людства появляється не так розумінням (бо ж інформації про всі можливості зла, цього невидимого і невідчутного фізично вбивці, не давали і не дають) як відчуттям душою від спостереження явної брехні про безпеку атомної енергетики, на тлі правди про небезпеку її, що з часом все нарощує. Одночасно нарощує енергетична криза, цим їх штовхнув Бог людство до розуму. Зростає статус вітроенергетики в світі як екологічно чистого джерела енергії. І в занепадаючому Радянському Союзі

Енергоактивні будівлі: сонце і земля замість газу

У Дніпропетровській області розпочато будівництво двох будинків, опалювання і гаряче водопостачання яких здійснюється виключно за рахунок сонячної енергії і тепла землі. Подібні проекти поки що однічні, але ж ми спостерігаємо, що з цього вийде.

При зведенні двох приватних котеджів в Дніпропетровську і смт. Кіровське (Дніпропетровський район) реалізується система «Альтернативного тепло-енергозабезпечення об'єктів» (АТЕО), що дозволяє комплексно використовувати поновлювані джерела енергії. Її впровадження дозволяє цілорічно забезпечувати об'єкти будь-якої площини опалюванням, гарячою водою, кондіціонуванням і вентиляцією, витрачаючись при цьому в 5 разів менше, ніж при використанні традиційних джерел енергії.

До перших прикладів вживання АТЕО в Україні, можливо найближчим часом приєднається ще один проект: комерційний об'єкт площею 5 тис. кв. метрів в Дніпропетровську.

Основними компонентами системи є енергоактивні дахи, сезонний акумулятор тепла, тепловий насос (ТН), система утилізації вентиляційних викидів і система розподілу теплого і холодного повітря (фенкойли). Принцип роботи даної технології – дах будівлі, виконаний з геліопрофілю ТЕПС, цілорічно вловлює сонячну енергію і перетворює її в теплову.

Третій компонент системи – тепловий насос, який в холодний період відбирає тепло від нагрітого літом

грунтового акумулятора для опалювання будинку. Літом ТН працює в режимі кондиціонування, навпаки, «перекачуючи» відіbrane з самої будівлі тепло в сезонний акумулятор, що забезпечує його додаткове підігрівання.

Всі елементи системи АТЕО працюють в автоматичному режимі і, не дивлячись на безліч технічних рішень, їх присутність зовні практично не помітна. За своєю суттю АТЕО є вітчизняним аналогом sustainable building (технологія створення будівель, які знаходяться в рівновазі з природою і людиною). Вартість впровадження системи АТЕО «під ключ» складає 200 євро на квадратний метр приміщення. Її окупність в середньому – 6-8 років, що є досить мало.

Енергозберігаючі лампи проти традиційних ламп розжарювання

Тестування «всліду», коли учасникам не повідомляється назви продуктів, які необхідно досліджувати

час перевершують старомодні лампи розжарювання, деякі з людей до цих пір вірять, що світло економних ламп має непривабливий голубуватий відтінок. Отже, «The Energy Saving Trust» вирішила скопіювати знаменитий експеримент, проведений компанією «Пепсі» під назвою «Pepsi Challenge» (коли учасникам пропонувалося спробувати напій з двох однакових стаканчиків - в другому була «Кока-кола» і вибрали той напій, який сподобався більше). Метою експерименту «The Energy Saving Trust» було перевірити, чи дійсно люди спроможні побачити різницю між старими лампами розжарювання і новими компактними люмінесцентними лампами. Для проведення тесту організатори побудували дві однакові кабіни в одному з торгівельних центрів. Одна була освітлена традиційною лампою розжарювання, інша – енергозберігаючою лампою, рекомендованою «The Energy Saving Trust». Не дивлячись на те, що 70 % з 761 опитаного учасника експерименту були впевнені, що вони зможуть визначити різницю, 53 % зробили це неправильно або призналися, що вони нездібні побачити відмінності. 64 % «піддослідних кроликів» віддали перевагу світлу в кабіні А, яка була освітлена енергозберігаючою лампою. Який висновок можна зробити з цього? Коли наступного разу вам потрібно буде замінити лампочку, що перегоріла, ви абсолютно спокійно зможете зробити вибір на користь енергозберігаючої лампи, яка не лише заощадить гроші і електроенергію, але і забезпечить вас м'яким і яскравим світлом.

Не дивлячись на те, що фахівці неодноразово переконливо доводили, що енергозберігаючі лампи по зручності і світловому комфорту в даний

ти, деколи приносять несподівані результати. Інколи за допомогою таких тестів удається розвіяти помилки, глибоко укорінені в свідомості людей. Громадська організація «The Energy Saving Trust» (Великобританія) провела саме такий експеримент, в якому порівнювалося сприйняття людьми традиційних і енергозберігаючих ламп.

Не дивлячись на те, що фахівці неодноразово переконливо доводили, що енергозберігаючі лампи по зручності і світловому комфорту в даний

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несе автори публікацій.

У разі передrukу посилання на «Вісник малозахищених» обов'язкове

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки, відбору надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несе автори публікацій.

У разі передrukу посилання на «Вісник малозахищених» обов'язкове

Виявляйте зло, боріться з ним, допомагайте – ГУРТОМ ПОБОРМО

Розповсюдження газети частково безкоштовне. Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і нesправедливо ображених; надання консультацій

РЕКВІЗИТИ редакції:

вул. Незалежності, 10, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100, тел.(03848) 3-22-14, факс: (03848) 3-45-23, e-mail: zbs1@rambler.ru bzs@netish.com.ua; веб-сайт, <http://zbs.at.ua>

р/р 26008052408714 ХФ "ПриватБанк" м.Хмельницький МФО 315405, Код ЄДРПОУ 35261118

Газета друкується, у Шепетівській мікрорайонній друкарні Св. ХЦ №008 від 9.10.2000 р. Тираж: 1500 Зам. №